Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-1 У 14286/19
Дана 16.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Биљане Стојановић и Радмиле Симић, чланова већа, са судским саветником Предрагом Батавељићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА доо ..., Огранак ..., против туженог Градског већа града Јагодине, ради поништаја решења број 418-1128/2016-01 од 07.08.2019. године, у предмету утврђивања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 16.09.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

ТУЖБА СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Градског већа града Јагодине, број 418-1128/2016-01 од 07.08.2019. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Градске управе за утврђивање наплату и контролу јавних прихода Града Јагодине број 418-120-2/16-07 од 20.04.2016.године, којим је тужиоцу као пореском обвезнику утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта за период 01.01.2009.-31.12.2009.година у износу од 27.452.556,30 динара.

У тужби поднетој овом суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да у поновном поступку тужени није поступио по налогу Управног суда датом у пресуди I-5 У 16907/16 од 07.12.2018.године, већ је донео решење идентично решењу које је поништено наведеном пресудом са навођењем потпуно истих разлога који су садржани у поништеном решењу. Истиче да је тужени ретроактивно, противно законским одредбама, утврдио накнаду за коришћење грађевинског земљишта за 2009., 2010., 2012. и 2013.годину, у укупном износу од 162.066.358,65 динара, при чему су као критеријуми за утврђивање ове накнаде узете трафо станице са припадајућим стубовима и припадајућим водовима, од чега накнада за припадајуће водове износи преко 90% од укупног износа накнаде по донетом решењу. Међутим, у решењима нису наведени подаци на који начин је накнада обрачуната, односно како је могуће за водове ваздушним путем обрачунати површину по м2, као и подаци о томе на којим се катастарским парцелама електроенергетски објекти тужиоца налазе, да ли оне спадају у грађивинско земљиште или не, пошто се један број трафо станица као и знатан број стубова са електричним водовима налазе на парцелама у приватном власништву. Истиче да је накнада за коришћење грађевинског земљишта обрачуната и за електроводове које не заузимају јавну површину пошто се протежу ваздушним путем, који представљају линијске инфраструктурне објекте, сходно одредбама Закона о планирању и изградњи, и за које се не може уводити наплата накнаде, јер то није предвиђено Законом о финансирању локалне самоуправе, што потврђује и мишљење Министарства финансија Републике Србије број 011-00-00765/2016-03 од 24.08.2016.године, као и судска пракса Уставног суда изражена у одлуци Уставног суда објављеној у "Службеном гласнику Републике Србије" број 117/2017 од 27.12.2017.године. Указује да је утврђивањем предметне накнаде као у диспозитиву ожалбеног решења орган прекршио споразуме о регулисању међусобних обавеза закључених поводом измиривање дуга за утрошену електричну енергију и плаћања накнаде, којима се забрањује промена износа ове накнаде за наредни период пошто је обавеза од стране тужиоца измирена авансно до 2025.године. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У образложеном одговору на тужбу, тужени орган је оспорио наводе тужбе, понављајући разлоге дате у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС", број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења, донетог у извршењу пресуде Управног суда I-5 У 16907/16 од 07.12.2018.године, произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење од 20.04.2016.године, јер је нашао да је првостепени орган правилно у поновном поступку утврђивања накнаде за коришћење грађевинског земљишта, пореском обвезнику тужиоцу, као власнику објеката, на основу података из пореске пријаве за утврђивање пореза на имовину и

записника о бодовању комуналне опремљености од 09.06.2015.године, којим је утврђен број трафо станица, површина трафо станица, припадајућих електроводова, припадајућих електростубова и број бодова комуналне опремљености улица – локације, утврдио накнаду за коришћење грађевинског земљишта за 2009.годину, правилном применом одредаба Одлуке о накнади за коришћење грађевинског земљишта ("Општински службени гласник" број 2/05 и "Службени гласник града Јагодине" број 6/2010...5/2013) и Одлуке о мерилима за обрачун висине накнаде за коришћење грађевинског земљишта.

Одредбом члана 165. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл.гласник РС" бр. 80/02...108/16), прописано је да по жалбама изјављеним против првостепених решења донетих у пореском поступку, односно у поступцима из члана 2а став 1. овог закона, решава другостепени орган - министарство надлежно за послове финансија. Одредбом члана 2а став 1. истог закона, прописано је да се тај закон примењује и на изворне јавне приходе јединица локалне самоуправе које те јединице утврђују, наплаћују и контролишу у јавноправном односу, као и на споредна пореска давања по тим основама, у поступцима у којима доносе пореске управне акте, укључујући и акте у управном поступку, за које је прописана примена овог закона.

Одредбом члана 25. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Сл.гласник РС" бр.108/16), прописано је да ће се одредбе чл. 1. и 3, члана 5. став 5, чл. 15-19. и члана 21. овог закона, које се односе на утврђивање надлежности другостепеног органа и решавање у другостепеним пореским поступцима примењивати почев од 1. јула 2017. године, када престају и надлежности Пореске управе у погледу овлашћења за решавање у другостепеном пореском поступку, а ставом 2. истог члана да ће предмете у којима није окончан поступак пред другостепеним пореским органом, до 30. јуна 2017. године, преузети другостепени орган утврђен овим законом.

По оцени Управног суда основано се тужбом оспорава законитост решења туженог органа, јер је тужени орган у поступку одлучивања по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења којим је тужиоцу утврђена накнада за коришћење грађевинског земљишта за 2009.годину, одлучивао као ненадлежан орган. Наиме, имајући у виду да се сагласно члану 2а. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији тај закон примењује и на изворне приходе јединица локалне самоуправе, а у које спада и накнада за коришћење грађевинског земљишта која је тужиоцу утврђена ожалбеним решењем, то следи да је у моменту доношења тужбом оспореног решења за одлучивање о жалбама изјављеним против првостепених решења којима се утврђује накнада за коришћење грађевинског земљишта, сагласно члану 165. став 1. наведеног закона, надлежан другостепени орган било министарство надлежно за послове финансија, а не овде тужени Градско веће града Јагодине, које је стога било дужно да списе предмета проследи надлежном другостепеном органу на поступање.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредаба члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде. У извршењу ове пресуде, у поновном поступку, надлежни орган, Министарство

финансија Републике Србије, Пореска управа, Сектор за другостепени порески и царински поступак, Одељење за другостепени порески поступак Крагујевац, донеће ново и на закону засновано решење у складу са примедбама суда у смислу одредбе члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.09.2022. године, I-1 У 14286/19

Записничар **Председник већа-судија**
Предраг Батавељић, с.р. **Олга Петровић , с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БС